

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21076/2024
30.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Марије Терзић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бошко Тривуновић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате и утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3367/23 од 25.01.2024. године, у седници одржаној 30.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3367/23 од 25.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3367/23 од 25.01.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7923/2021 од 15.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је прецизирани тужбени захтев у целости. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци исплати 2.151.985,44 динара са законском затезном каматом од 15.09.2023. године до исплате и то на име накнаде за одузето земљиште – целокупне парцеле .., .., .. и део парцеле .. у површини од 76 м2 све у КО Ветерник. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде о свом трошку у евиденцији Републичког геодетског завода – Служби за катастар непокретности Нови Сад 1 изврши упис права јавне својине у 1/1 делу на парцелама .., ..,

..., .. све у КО Ветерник, а што је тужила дужна признати и трпети под претњом извршења. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужили надокнади трошкове парничног поступка од 395.311,38 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3367/23 од 25.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1 ЗПП.

Тужила је поднела одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражила и определила.

Предмет тражене правне заштите је обавезивање туженог на исплату тужили новчане накнаде због извршене фактичке експропријације земљишта. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за примену института из члана 404. став 1 ЗПП, јер у овом случају не постоји потреба за новим тумачењем права нити потреба уједначавања судске праксе, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права које је у складу са садашњим правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.02.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 2.151.985,44 динара

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију није потребан ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**